

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 828/2014
13.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгомира Милојевића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног К.П., због продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног К.П., адвоката Б.Р. из П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту ЗК.бр.8/14(2008) од 24.03.2014. године и Вишег суда у Пироту Кж.бр.69/14 од 09.07.2014. године, након седнице већа одржане дана 04.12.2014. године, дана 13.01.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног К.П., адвоката Б.Р., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту ЗК.бр.8/14(2008) од 24.03.2014. године и Вишег суда у Пироту Кж.бр.69/14 од 09.07.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту ЗК.бр.8/14(2008) од 24.03.2014. године, окривљени К.П., оглашен је кривим за продужено кривично дело пореска утаја из члана 229. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 61. Кривичног законика (КЗ) и за то дело окривљеном је изречена условна осуда, којом му је утврђена казна затвора у трајању од 1-једне године и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљени у року од 2 године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и новчана казна у износу од 100.000,00 динара (стохиљада) динара, коју је окривљени дужан да плати у 8 једнаких месечних рата по правноснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року новчана казна замениће се казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање суду паушала у износу од 2.000,00 динара и трошкова кривичног поступка у износу од 39.607,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Виши суд у Пироту, пресудом Кж.бр.69/14 од 09.07.2014. године, одбио је као неосноване жалбе окривљеног К.П. и његовог браниоца адв. Б.Р. и пресуду Основног суда у Пироту ЗК.бр.8/14(2008) од 24.03.2014. године, потврдио.

Бранилац окр. К.П., адв. Б.Р., поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Вишег суда у Пироту Кж.бр.69/14 од 09.07.2014. године, због повреде закона и то члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП јер је наступила застарелост кривичног гоњења из члана 103. став 1. тачка 6. КЗ и повреде члана 4. став 1. ЗКП, јер је за исту ствар окривљени правноснажно осуђен пресудом Прекршајног суда у Пироту 2Пр.бр.1356/10 од 26.04.2010. године, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и донесе пресуду којом ће преиначити пресуду Вишег суда у Пироту Кж.бр.69/14 од 09.07.2014. године и Основног суда у Пироту ЗК.бр.8/14 од 24.03.2014. године и донети пресуду којом се оптужба одбија због правноснажне осуде, односно због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења. Из овако одређених разлога за подношење захтева за заштиту законитости и предлога у погледу одлуке Врховног касационог суда о захтеву произилази да се захтев односи и на првостепену пресуду Основног суда у Пироту ЗК.бр.8/14(2008) од 24.03.2014. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) (у даљем тексту: ЗКП) и одржао седницу већа без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), у којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. К.П., адв. Б.Р., је неоснован.

Неосновано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и с тим у вези наводи да је окривљени, за радњу која му је стављена на терет у предметном кривичном поступку, раније већ осуђен правноснажном пресудом Прекршајног суда у Пироту 2Пр.бр.1356/10 од 26.04.2010. године, па да су на тај начин повређене одредба члана 4. Протокола бр. 7 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода која се на основу члана 16. став 2. Устава Републике Србије непосредно примењује у правном поретку Републике Србије и одредба члана 4. став 1. ЗКП, које прописују да се никоме не може поново судити, нити се може поново казнити у кривичном поступку за дело за које је већ правноснажно осуђен.

Изложеним наводима захтева за заштиту законитости понављају се наводи жалбе браниоца окривљеног изјављене против првостепене пресуде који су од стране другостепеног суда оцењени као неосновани, при чему је другостепени суд, на страни 3. став други другостепене пресуде, дао разлоге за ту оцену и за заузето

становиште, којим се прихвата становиште првостепеног суда (страна 12 став други закључно са страном 14 став други првостепене пресуде), да се у конкретном случају, иако је у оба поступка реч о истом окривљеном и истом временском и просторном оквиру извршења дела, не ради о пресуђеној ствари, јер радње окривљеног које су предмет осуде у прекршајном поступку (необрачунавање и неплаћање доприноса за обавезно социјално осигурање на најнижу законом прописану основицу) нису обухваћене оптужбом у предметном кривичном поступку, а те разлоге другостепеног суда као правилне прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује, без њиховог детаљног понављања, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Без основа бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним правноснажним пресудама прекорачена оптужба и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, тиме што је окривљеном стављено на терет необрачунавање и неплаћање пореза и доприноса у износу од 242.769,66 динара за заостале зараде од 01.08.2004. године до 30.11.2005. године, односно за период када окривљени није био одговорно лице-директор у предузећу Н. в. д.о.о. из П.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеној пресуди (страна 6 став други и страна 9 став четврти), окривљени је био директор у поменутом привредном субјекту и имао својство одговорног лица у време (30.12.2006. године) када је радницима дата роба и покретне ствари у вредности од 1.180.201,34 динара, на име измирења обавезе по заосталим зарадама за период од 01.08.2004. године до 30.11.2005. године, којом приликом није пријављен ни плаћен порез у износу од 242.769,66 динара на вредност робе дате у замену за зараду, а који порез се обрачунава, обуставља и уплаћује на прописане рачуне јавних прихода у моменту исплате зараде, у складу са одредбама члана 101. у вези са чланом 99. став 1. тачка 1. и члана 14. став 1. тада важећег Закона о порезима на доходак грађана („Службени гласник РС“ бр. 24/01 ... 62/06).

Следствено реченом, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се, с предњим у вези, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, наиме да би изостављањем наведеног износа непријављеног и неплаћеног пореза од 242.769,66 динара на заостале зараде из периода када окривљени није био одговорно лице - директор, из износа необрачунатог пореза на зараде (885.900,01 динара) и укупног износа необрачунатих дажбина (1.663.799,67 динара) које је окривљеном предметном оптужбом стављено на терет, преостали износ пореза (673.127,00 динара) односно укупних дажбина (1.421.030,00 динара) представљао биће кривичног дела из члана 229. став 1. КЗ за које дело је, с обзиром на запрећену казну затвора до три године и новчану казну, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења у смислу члана 104. став 6.КЗ.

Налазећи, из свих изнетих разлога, да правноснажним пресудама Основног суда у Пироту ЗК.бр.8/14(2008) од 24.03.2014. године и Вишег суда у Пироту Кж.бр.69/14 од 09.07.2014. године нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и тачка 9) ЗКП, на које се, неосновано, указује

у захтеву за заштиту законитости браниоца окр. К.П., Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.